

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τῷ 1828, ὅταν ὁ Κυβερνήτης, ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφιξίν του, ἔθετεν αὐτοπροσώπως τὰ θεμέλια τῆς νέας τῶν Πατρῶν πόλεως, καὶ συγχρόνως τὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου της, οἱ ἔγκριτοι τοῦ τόπου συνεχάιροντο αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀπολυτρώσει τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς δουλείας, λέγοντές του ὅτι πρέπει νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὸ μέγα τοῦτο θαῦμά του. Ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης, ὅστις ἀπέβλεπε σταθερῶς εἰς τὸ μέλλον, ἀπήντησε πρὸς αὐτούς.— «Ὡς δοξάζωμεν τῶν ὄντι τὸν Θεὸν καὶ ἃς εὐλογῶμεν τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας ἀπὸ τοῦ θωμανικοῦ ζυγοῦ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἴμεθα ἐλεύθεροι. Οἱ πρόκριτοι ἐταράχθησαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, καὶ ὁ Κυβερνήτης ἐπανέλαβε· «Ναὶ ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ δὲν ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τὴν δουλείαν ἡμῶν αὐτῶν. Ἔχομεν τώρα ἄλλον ἀγῶνα, μέγαν καὶ πολύμοχθον, νὰ ἐπιτελέσωμεν, ὅπως ἀπαλλαχθῶμεν καὶ τῆς δουλείας αὐτῆς». Οἱ πρόκριτοι καὶ πάλιν ἐταράχθησαν, δεικνύοντες ἀπορίαν, καὶ ὁ Κυβερνήτης ἠκολούθησε· «Ναὶ, πρέπει τώρα νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰς κακὰς μας ἔξεις, ἀπὸ τὰς προλήψεις μας, ἀπὸ τὴν ἀμάθειάν μας καὶ ἀπὸ τὴν πενίαν μας, καὶ τότε καὶ μόνον θὰ ἔχωμεν δικαίωμα νὰ λέγωμεν ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι». Λόγοι χρυσοῦ, ἀποτελοῦντες τὸ ἀληθινὸν πρόγραμμα τῆς παλιγγενεσίας τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ λόγοι μείναντες ἀκαρποὶ μέχρι σήμερον.

* * Ἡ πενία καὶ ἡ ἀργία, αὐταὶ εἰσὶν αἱ δύο φοβεραὶ ἀφορμαὶ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καχεξίας καὶ τῶν ἀπειρῶν πολιτικῶν ἐλαττωμάτων μας. Ἐνεκα αὐτῶν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσῃ. Οἱ ἀμελοῦντες τὴν ἀγωγὴν τοῦ λαοῦ εἶνε οἱ μεγαλειότεροι ἐχθροὶ τῆς πολιτείας καὶ τῶν θεσμῶν καὶ τῶν νόμων αὐτῆς. Ὁ λαὸς αὐτὸς, τυφλὸς, καθῶς εἶνε, δὲν εἰςζύρει ποῖον θεὸν λατρεύει, καὶ θέλετε νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐδράσιωσιν θεσμῶν ἐλευθέρων καὶ πολιτείας ἐλευθέρων!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μεγάλαι προετοιμασίαι γίνονται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸ πτώμα τῆς αὐτοκρατείας Τουνγκ-τουέ-χῶ, ἀποθανούσης πρὸ ἑξ μνηῶν, θὰ κατατεθῇ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν τάφον. Ὅπως δὲ διέβη ἡ νεκρικὴ πομπή, κατηδαφίσθησαν αἱ ἐπιπροσθεῦσαι οἰκίαι, καὶ ἠνοίχθη ὁ πρὸς τοῦτο δρόμος, στρωθεὶς δι' ἄμμου κιτρίνης, χρώματος δηλ. αὐτοκρατορικοῦ.

Τὸ φέρετρον ἤδη εἶνε ἐναποθεθειμένον εἰς παγίδα τινὰ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ καλουμένου λόφου τοῦ Ἀνθρακος ἡμέραν καὶ νύκτα, οἱ λαμαῖς, κίτρινα ἐνδύματα φέροντες, διαδέχονται ἀλλήλους δεόμενοι, καθ' ἑκάστην δὲ τρίτην ἡμέραν

προσφέρουσι τὴν μεγάλην θυσίαν περὶ τὸν τοῖχον ὅστις περιβάλλει τὸ μέρος τοῦτο τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου, πολυάριθμοι στρατιῶται ἔχοντες λόγχας καὶ βέλη, καὶ περιβεβλημένοι μεταξίνην ἀνοικτοῦ ἐρυθροῦ χρώματος ἐφστρίδα φουροῦσιν, οὐχὶ ἕνεκα φόβου κλοπῆς τοῦ πτώματος ἀλλὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν κειμηλίων, τὰ ὁποῖα οἱ Σῖναι συνειθίζουσι νὰ θέτωσιν ἐν τῷ φερέτρῳ· πιστεύουσιν ὅτι ὁ τεθνεὺς ἔχει χρεῖαν νὰ πληρῶσῃ ὅπως διέβη ἐκ πασῶν τῶν διόδων ἐν τῷ μακρῷ αὐτοῦ ταξιδίῳ.

Ἡδὴ οἱ φορεῖς ἐξασκοῦνται ὡς πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλουσιν ἀποκομίσαι τὸ φέρετρον· ὀγδοήκοντα θὰ ὑποβαστάζωσιν, ἔχοντες ῥάβδους ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ βάθρον ἐπ' οὗ θὰ τεθῇ ἐκεῖνο, ὅπερ πρέπει νὰ λάβῃ ἐντελῶς ὀριζοντεῖαν θέσιν πρὸς τοῦτο δὲ μανδαρίνοι τινὲς τοποθετοῦσιν ἤδη ἀντὶ τοῦ φερέτρου τέσσαρα δοχεῖα πλήρη ὕδατος, ἐὰν δὲ καὶ μία μόνη σταγὼν χυθῇ, οἱ φορεῖς ῥαβδίζονται.

Οἱ μανδαρίνοι ἀφικνοῦνται ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν· ἐξ αὐτῆς τῆς Κορέας ἐπέμφθησαν ἀντιπρόσωποι. Ἡ συνοδεία ἔσται πολυπληθής· πάντα τὰ ἀμάξια ἐζητήθησαν ὅπως φέρωσι τὰς ἀποσκευὰς, διότι μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἢ μᾶλλον ἐβδομάδας θὰ φθάσωσιν εἰς Tonkin, ὅπου εἶνε ὁ αὐτοκρατορικὸς τάφος, ἀπέχων 120 χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Πεκίνου.

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς τῷ κοινῷ νὰ ἴδῃ τὴν κηδείαν πρὸς τοῦτο καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν, ἣν αὕτη θέλει διασχίσει, τοποθετοῦσι καταπετάσματα ἀμφοτέρωθεν ὅπως ἐμποδίσωσι τὰ ἀδιάκριτα βλέμματα· οἱ στρατιῶται δικαιοῦνται νὰ τοξεύσωσι πάντα, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ παραβῇ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην. Οἱ Εὐρωπαῖοι θὰ ὦσι καὶ αὐτοὶ κεκλεισμένοι ἐν ταῖς οἰκίαις των κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφοράς· ἐν τῇ ἐξοχῇ φορητὰ κινητὰ καταπετάσματα θὰ τηρῶνται περὶ τοῦ φερέτρου. Οἱ περιεργοὶ ὅμως δύνανται ἀπὸ τῆς πρώτης ὀροφῆς τῶν κατὰ τὴν διάβασιν τῆς κηδείας κειμένων οἰκιῶν νὰ ἴδωσιν αὐτὴν διὰ μικρᾶς τινοῦ ὀπῆς σχηματιζομένης διὰ τοῦ δακτύλου ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ ὁποίου γίνεται ἀντὶ τῆς ὑάλου χρῆσις.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν σιδηροδρόμων τῆς Γερμανίας, ἐν Καλλιφορνίᾳ ὑπάρχει σιδηρόδρομος μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος διέρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς μεγάλων δένδρων, ὧν αἱ ρίζαι βαθεῶς εἰσχωροῦσιν εἰς τὸ ἔδαφος· ἐπ' αὐτῶν δ' ὀλισθαίνει τάχιστα συρίζουσα ἡ ἀμαξοστοιχία πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν καὶ τρόμον ἐνίοτε τοῦ ὁδοιπόρου. Ὁ ἐναέριος οὗτος σιδηρόδρομος κεῖται ἀριθρῶς ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Σονόρας παρὰ τὴν ἀκτὴν. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου τέμνει βαθεῖαν χαράδραν, ἐν ᾗ ὑπῆρχε δάσος μεγάλων δένδρων· ὧν τῶν δένδρων τούτων ἡ κορυφὴ ἀπεκόπη κατὰ τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ τὰ κολοβωθέντα οὕτω δένδρα σχη-